

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010236
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214010236.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov Mgr. Jána Bednára a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci obžalovanej F. Z. za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí 9. marca 2016 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 52/2014 zo dňa 3. 12. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej F. Z. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 52/2014 zo dňa 3. 12. 2015 bola obž. F. Z. uznaná vinnou v bode 1) rozsudku z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., v bode 2a) z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., v bode 2b) z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorých skutkov sa dopustila tým spôsobom ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku na strane 1-3.

Za to bola obžalovaná odsúdená podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. e), h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, kde súčasne prvostupňový súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Rovnako tak prvostupňový súd podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanej určil skúšobnú dobu na 3 roky. Vo vzťahu k náhrade škody prvostupňový súd podľa § 51 ods. 2, 4 písm. c) Tr. zák. obžalovanej uložil príkaz nahradiť v skúšobnej dobe dlh poškodenému W. N. vo výške 1 440,- eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného W. N. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie. Napokon prvostupňový súd podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanej uložil i trest zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného a poisťovacieho agenta na dobu 3 rokov.

Svoje rozhodnutie o uznaní viny prvostupňový súd veľmi podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia tým, že uveril výpovedi poškodeného, o ktorého vierohodnosti nemal žiadne pochybnosti. Poukazuje pritom na to, že výpoveď poškodeného W. N. má racionálny základ. Tento uviedol, že s obžalovanou sa pozná dlhšie obdobie a v minulosti mu poskytla službu v oblasti poisťovníctva, s ktorou bol spokojný. Až v súvislosti s reklamáciou jej služieb zistil, že obžalovaná neodviedla finančné prostriedky na účet a v dôsledku toho, preto podal na ňu trestné oznámenie. Dôrazne poprel, že by obžalovanej v rozhodnom období požičal finančné prostriedky. Naproti tomu prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že neuveril obhajobe obžalovanej, že čiastku 4 000,- eur si len požičala od poškodeného a že okrem toho ešte prevzala od poškodeného W. N. mimoriadne poistné vo výške 250,- eur, avšak už si nepamätá ako s ním naložila. Ostatné čiastky, ktoré uvádza poškodený, rozhodne poprela, že by prevzala od poškodeného.

V súvislosti s úvahami prvostupňového súdu o treste tento v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že obžalovanej ukladal úhrnný trest odňatia slobody, kde zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36

písm. j) Tr. zák., t.j. že doposiaľ žila riadny život a dve priťažujúce okolnosti a to v zmysle § 37 písm. e) Tr. zák., t.j. že zneužila svoju funkciu na dosiahnutie neoprávnenej výhody a § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchala viac trestných činov, kde pri prevahe priťažujúcich okolností potom obžalovanej ukladal trest na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Súčasne s uložením podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanej následne uložil i probačný dohľad, ako i príkaz nahradiť v skúšobnej dobe dlh poškodenému W. N. vo výške 4 000,- eur a poškodenej spoločnosti Generali vo výške 1 440,- eur. So zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného W. N. na občianskosúdne konanie. Rovnako tak na občianskosúdne konanie odkázal prvostupňový súd poškodeného W. N. s čiastkou 330,- eur a to z dôvodu, že nebol zabezpečený žiadny relevantný písomný doklad a v tejto výške nepristúpila ani spoločnosť Generali k refundácii škody poisťovníkovi W. N., ale uhradila mu len sumu 1 440,- eur, ktorá pozostáva zo súm 780,- eur, 250,- eur, 230,- eur a 180,- eur, čo bola aj v konečnom dôsledku výška škody, ktorú si uplatnila poškodená strana Generali v adhéznom konaní. Tento nárok spoločnosti Generali súd považoval za preukázaný a preto i v tomto smere uložil obžalovanej príkaz na náhradu škody tejto poškodenej spoločnosti. V konečnom dôsledku potom, keďže obžalovaná sa dopustila trestnej činnosti pri výkone finančného a poisťovacieho agenta uložil v zmysle ust. § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti vykonávať činnosť finančného a poisťovacieho agenta a to na dobu troch rokov, ktorú dobu považuje za primeranú.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podala odvolanie samotná obžalovaná, ktoré neskôr zdôvodnila na verejnom zasadnutí v konaní o odvolaní. Na verejnom zasadnutí obžalovaná uviedla, že sa cíti byť nevinná a trvá na tom, že zmluva bola podpísaná nie na syna, ale na pána N., že ju nevypisovala ona, nakoľko pri sebe nemala tlačivá a ani nepracovala v tom čase pre spoločnosť Generali a ani Aegon. Ďalej obžalovaná poukazuje na to, že nebola prizvaná ku kontrole dokladov firmou Generali, v ktorej kontrolu robil pán H., pani M. a pani L., že ju na takéto stretnutie nepozvali a preto sa nemohla brániť. Rozhodne namietá podpisy na dokladoch, ktoré jej boli predložené s tým, že jej podpisy sú iba na dokladoch na sumu 4000,- eur, ktorý doklad je podpísaný ako fyzickou osobou a je vypísaný tiež jej písmom. Taktiež doznala, že prevzala od poškodeného W. N. čiastku 250,- eur tak, ako uviedla i na hlavnom pojednávaní. Namietla i spájanie jej osoby so sestrou s tým, že však uviedla, že jej sestra patrila do tímu spoločnosti Aegon a aj Generali, avšak pracovala na samostatnú živnosť. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu a vrátenia veci na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. oslobodenia spod obžaloby, pričom sa domáha toho, že mala byť v danom konkrétnom prípade vykonaná grafologická skúška.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že závery prvostupňového súdu ohľadne pravdivosti a hodnovernosti výpovedí poškodeného, resp. obžalovanej sú správne a zodpovedajú výsledkom dokazovania. Rovnako ako prvostupňový súd ani krajský súd vôbec nemá žiadne pochybnosti o pravdivosti a vierohodnosti výpovede poškodeného W. N.. Výpoveď poškodeného má logický sled, časové návaznosti a okrem písomných dokladov, ktoré podporujú jeho výpoveď, i ďalšie výpovede svedkov potvrdzujú skutočnosť uvádzané týmto poškodeným. Takýmito výpoveďami sú výpovede napr. W. M. L. a výpoveď ďalších osôb, ktoré sa zúčastnili dňa 4. 11. 2013 preverenia údajov poškodeného W. N. a preverenia platieb. V konečnom dôsledku i samotný záver poisťovne o tom, že prevzal zodpovednosť za vzniknutú škodu svedčí o tom, že i títo uverili poškodenému W. N. a jeho dokladom, ktoré predložil k nahliadnutiu. Naproti tomu práve obhajoba obžalovanej nemá oporu v žiadnych vykonaných dôkazoch. Jej údaje o pôžičke nie sú ničím doložené a aj podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici sú iba účelovo prezentované obžalovanou s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Rovnako tak návrh obžalovanej, aby bola vykonaná expertíza ručného písma na inkriminovaných dokladoch nemá žiadne opodstatnenie. Z výpovedí poškodeného W. N. jednoznačne vyplýva, že viaceré dokumenty už iba podpisoval, tieto už boli vopred vyplnené, preto nikto ani netvrdí, že tieto dokumenty vypisovala práve obžalovaná. Naproti tomu poškodený nespochybňuje svoje podpisy na týchto dokladoch a tieto podpisy práve potvrdzujú pravdivosť a vierohodnosť jeho výpovede. Všetky tieto doklady majú súvis s tým, čo udáva poškodený, že vo všetkých prípadoch išlo o peniaze, buď za účelom navýšenia poisťného, resp. o uzavretie poisťky,

kde tento poškodený nemal akúkoľvek pochybnosť o kompetentnosti obžalovanej v čase uzatvárania týchto zmlúv z hľadiska možnosti uzatvárať takéto poisťky, resp. prijímať platby za navýšenie poisťiek. Do týchto záverov krajského súdu zapadá i samotné doznanie obžalovanej k čiastke 250,- eur, ktorú síce uznáva, že túto čiastku prevzala, avšak nevie vysvetliť, ako s týmito peniazmi naložila.

Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré jednoznačne vyvracajú obhajobu obžalovanej a v plnom rozsahu potvrdzujú pravdivosť a vierohodnosť výpovede poškodeného, podloženú príslušnými listinnými dôkazmi a ďalšími výpoveďami svedkov a preto krajský súd odvolanie obžalovanej považoval za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.